VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

LENIŅA KAROGS

OTRDIEN, 1986. GADA 15. JŪLIJĀ
Nr. 84 (5468)

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada aprīļa. Maksā 3 kap.

Latvijas KP Centrālās Komitejas plēnums

12. jūlijā Rīgā notika Latvijas Komunistiskās partijas Centrālās Komitejas plēnums.

Plēnums apspriedā jautājumu «Par PSKP CK 1986. gada jūnija Plēnuma rezultātiem un uzdevumiem, kas veicami republikas partijas organizācijai, lai realizētu tā lēmumus, kā arī Latvijas PSR ekonomiskās un sociālās attīstības piecgadu plānu 1986. — 1990. gadam».

Referātu nolasīja Latvijas Komunistiskās partijas CK pirmais sekretārs B. PUGO.

Debatēs sakarā ar referātu piedalījās partijas Rīgas pilsētas komitejas pirmais sekretārs A. KLAUCĒNS, Madonas rajona padomju saimniecības «Barkava» mehanizētās slaukšanas meistare A. STRODE, partijas Liepājas pilsētas komitejas pirmais sekretārs A. JAKUTINS, Rēzeknes 6. dzelzsbetona konstrukciju rūpnīcas stiegrotājs J. IGAUNIS, Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks J. OHERINS, partijas Talsu rajona komitejas pirmais sekretārs V. SARKANS, laikraksta «Cīņa» redaktors J. BRITANS, Latvijas PSR Valsts agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja pirmais vietnieks —ministrs V. E. BRESIS, partijas Valkas rajona komitejas pirmā sekretāre R. BONDAREVA, Jelgavas pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs M. KALVE, Latvijas LKJS CK pirmais sekretārs I. PRIEDITIS, Latvijas Republikāniskās patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs I. STRAUTIŅŠ un Rīgas autoelektroaparātu rūpnīcas direktors G. URVANCEVS.

Apspriestajā jautājumā Latvijas Komunistiskās partijas CK plēnums pieņēma plašu lēmumu. LATINFORM

Šaurība rada sastrēgumu

Rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta pārskatos par lopbarības sagādi Rušonas padomju saimniecība ir pēdējās vietās, tāpēc arī rajona preses grupa kopā ar laikraksta «Cīņa» korespondenti devās tieši uz šo saimniecību.

Stāsta partijas pirmorganizācijas sekretāre Irēna Slica:

— Lopbarības sagatavošanā strādāja 4 posmi, divi pie siena, divi pie skābsiena un skābbarības, darbojās 4 komplekti «E» tipa agregātu. Komisija, kuru vadīja galvenā zootehniķe Helēna Saleniece, pieņemot lopbarības krājumus šķūņos un tranšejās, paveikto vērtēja ar stingra prasīguma mērauklu.

Viss tā kā būtu. Bet kāpēc tomēr atpalicība? Kopā ar sekretāri dodamies meklēt cēloņus. Pirmais: neparocīgi lauki un ceļi. Lauku vidējā platība — 1,4 hektāri, bet ir arī tādi, kuri, tā sakot, ir kabatlakatiņa lielumā. Uz šāda pleķīša var sagrabināt vienu divas automašīnas siena, turklāt, lai līdz tām aizkļūtu, nepieciešama pusstunda laika. Tas negatīvi ietekmē darba ražīgumu un tempus.

Pamazām nonākam pie otras galvenās problēmas — cilvēciskā faktora, kurš saimniecībā netiek pilnībā izmantots. Strādā 14 mehanizatori un ir 100 traktori. Tehnikas pietiek, bet mehanizatoru — nē. Tā domā saimniecības vadība. Tiek minēti piemēri. Pieredzējušākais Staņislavs Šuksts nedēļā izpildījis 14,9 normas, bet nepieredzējušais Vitālijs Vasiļevskis — 6 normas. Abi strādājuši ar vienādām savācējpresēm. Šķiet, pret sešām normām nedēļā nevajadzētu iebilst, taču pieredzei, kā redzams, liela nozīme.

Strādā daudz jaunu mehanizatoru, un var likties, ka viņu pieredzes trūkuma dēļ saimniecība cieš lielus zaudējumus. Taču šis fakts rada arī optimismu: pieredze taču nāks ar laiku, tas vien jau nevar būt par galveno problēmu lopbarības sagādē. Grūtāk ir izšķetināt organizatoriskos un disciplīnas jautājumus. Šogad vieglāk kļuvis cīnīties pret dzērājiem, taču gada pirmajā pusē žūpības apkarošanas komisijā izskatītas 38 lietas. Tām jāpievieno 13 lietas, ko izskatījusi biedru tiesa, tātad kopā vairāk nekā pussimts pārkāpumu.

PRESES GRUPAS REIDS

Grūti tikt galā ar Jakovu Samsonovu — viņš jau ārstējies Olainē, bet turpina žūpot un graut darba disciplīnu. Partijas sekretāre ar rūgtumu stāsta, pie kā tas noved. Speciālisti, dispečerdienests visos sīkumos izplāno lopbarības sagatavošanas tehnoloģiju, bet viena tāda locekļa dēļ izjūk visa shēma. Tā tas atgadās bieži. Biežas ir dīkstāves, ražošana nereti cieš no tā, ka uzdevumu veicēji ir nekompetenti. Citiem vārdiem, viņiem trūkst tehnisko zināšanu, darba organizācijas zinātnisko iemaņu. Pie tam ne tikai strādniekiem, bet arī speciālistiem.

Partijas pirmorganizācijas sekretāre leminējās, ka, lai piespiestu darbināt tehniku, mehāniķus vajadzējis norīkot kartupeļu šķirošanā ar rokām.

Saruna ieilga. Mēs runājām par dzīvokļu celtniecību, par sportu — zirgu un autosportu, kas ieguvuši popularitāti strādnieku vidū. Saimniecības vadību apbēdinājām ar to, ka (jau kuro reizi!) no celtniecības plāniem piecgadei tiek izslēgta kluba un kantora celtniecība. Tomēr rokas nav jānolaiž, jāatrod iespēja to celt saimnieciskā kārtā.

Saimniecības direktors Voldemārs Čodars, neskatoties uz dažām minortoņkārtas notīm, apspriežot celtniecības perspektīvas, reāli vērtē stāvokli.

Mūsu tobrīd galvenajā jautājumā — par lopbarības sagatavošanu — viņš uzsvēra, ka plāns tiks izpildīts. Saimniecībā šovasar vairāk kā citās lijis lietus, tāpēc padevusies laba zāļu masa. Bet nepatīkami tas, ka, lai arī kā cenšas, vienmēr pēdējās vietās rajonā.

Lopbarības krājumu papildināšanā Rušonas padomju saimniecībā vēl daudz darba, bet aiz steigas jāprot redzēt galveno. Tas ir — jāstrādā ar cilvēkiem, jāceļ viņu tehnisko zināšanu līmenis. Tad droši vien smagās siena ķīpas nevajadzēs cilāt ar rokām. Plaši jāizmanto sociālistiskās sacensības spēks, jārosina strādnieku entuziasms un jāceļ kultūras līmenis. Tad dažādu problēmu darbos būs mazāk. Šiem secinājumiem saimniecības vadība piekrīt.

Reidā piedalījās laikraksta «Cīņa» korespondente A. GAVARE, rajona preses grupas vadītājs, partijas rajona komitejas propagandas un aģitācijas nodaļas vadītājs A. BEĻAVSKIS un rajona preses grupas locekļi, rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks A. EGLĪTIS.

Sacensības uzvarētāji

no 7. līdz 14. jūlijam (pēc rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta ziņām)

KOMPLEKSAS TEHNOLOĢISKĀS VIENĪBAS

Voldemāra Onužāna vadītā vienība M. Gorkija kolhozā, uzdevums izpildīts par 27 procentiem.

Jāņa Veigura vadītā vienība kolhozā «Zelta vārpa», uzdevums veikts par 17 procentiem.

Larisas Vaivodes vadītā vienība kolhozā «Dubna», uzdevums izpildīts par 15 procentiem.

LABĀKĀS SAIMNIECĪBAS AUGSNES SAGATAVOŠANĀ ZIEMĀJIEM

Kolhozs «Krasnij Oktjabrj», aparti 56 procenti platību.

Dzeržinska kolhozs, aparti 39 procenti platību.

Kolhozs «Rīts», aparts 31 procents platību.

ATPALIEK

Kolhozs «Dubna», darbs nav uzsākts.

Rušonas padomju saimniecība, aparts 1 procents platību.

Pārskats

par lopbarības sagādes gaitu rajona saimniecībās līdz 1986. gada 14. jūlijam (plānu un uzdevumu izpilde procentos pēc rajona agrorūpnieciskās apvienības dispečerdienesta ziņām)

Saimniecība	Plāna izpilde barības vienībās	Sagatavots	
		siena	skābsiena
Raiņa	106	100	102
«Dzintars»	100	113	102
«Sīļukalns»	98	93	120
«Nākotne»	98	86	100
Kirova	96	107	82
«Sarkanā ausma»	95	115	124
K. Marksa	91	86	95
Suvorova	90	77	57
Aglonas p. s.	87	87	80
Oškalna	86	84	110
Ļenina	85	98	92
«Krasnij Oktjabrj»	84	85	112
M. Gorkija	83	100	96
«Vārkava»	83	98	100
«Zelta vārpa»	79	82	104
Dzeržinska	77	106	81
«Rīts»	74	80	85
Rušonas p. s.	62	57	70
«Dubna»	61	71	90
Rudzātu p. s.	57	88	50
RAJONĀ	84	90	95

Kolhozā «Krasnij Oktjabrj», viens no labākajiem zemes arājiem šovasar ir Husnutdins Gibadullins. Viņš dzimis Baškīrijā, bet nu jau desmit gadus dzīvo Latvijā, no tiem divus gadus strādā mūsu rajona pirmrindas saimniecībā. Ar darba un dzīves apstākļiem ir apmierināts. Mehanizators arklu pārveidojis ar hidraulisko spriegotāju.

— Darbs sokas, — stāsta H. Gibadullins. — Dienā var apvērst 5 — 8 hektārus zemes. Veicamā pietiks līdz vēlam rudenim. Tagad jāsagatavo augsne ziemājiem, bet vēlāk nāks rudens aršana.

ATTĒLĀ: Husnutdins Gibadullins.

J. SILICKA foto

Lauks parāda, kāds tā saimnieks

Agrākajos gados skatēs laukus pētīja un skatīja drīz vien pēc sējumu sadīgšanas. Šogad komisijas uz saimniecībām brauca tagad, kad ziemāju vārpas jau pildās ar graudiem, kad kartupeļi, lini gandrīz noziedējuši, bet lopbarības bietēm jau labi sakuplojušas lapas. Pirmo reizi komisijas vēroja, kā attīstījušies sējumi laukos, kuros pielietota intensīvā tehnoloģija.

Skate noslēdzās aizvadītajā nedēļā. Vienu no komisijas grupām vadīja rajona agrorūpnieciskās apvienības agronome melioratore JANINA BLŪZMA. Viņai palūdzām atbildēt uz vairākiem jautājumiem par vērojumiem apskatītajās saimniecībās.

— Pirmais jautājums: cik saimniecībās bijusi jūsu grupa un kāds kopīgais iespaids?

— Bija izveidotas divas grupas, un katrai dotas desmit saimniecības. Apskatījām apmēram 60 — 70 procentus visu kultūru lauku. Tas ir pietiekami, lai izdarītu optimālus secinājumus. Tie principā ir apmierinoši.

Mūsu zonā bija iekļautas gan ekonomiski spēcīgākas, gan arī vājākas saimniecības. Katrā no tām bija savi trūkumi, bet bija arī iepriecinoši atradumi, īpaši kolhozos «Rīts» un «Zelta vārpa». Skate parādīja, ka ne tikai speciālisti, bet arī saimniecību vadītāji ar dziļu ieinteresētību izturējās pret pasākumu.

— Lūdzu, komentējiet, kas patika un kas nē.

— Kolhozā «Dzintars» padevušies lini, var redzēt, ka tie iesēti rūpīgi sagatavotā augsnē un arī agrotehniski labā laikā. Sējumi bija pilnziedā, vienādi noauguši. Augsne pareizi izvēlēta. Šī saimniecība ir linu lielāko platību īpašniece — 230 hektāri.

Labi lini bija arī kolhozā «Vārkava». Lielās platībās tie jau pārziedējuši un veido pogalas. Nevar pelt arī citas kultūras. Tikai būtu rūpīgāk jāstrādā organiskā mēslojuma uzkrāšanā, uzglabāšanā un izmantošanā.

Ļoti labā stāvoklī bija kartupeļu stādījumi kolhozā «Zelta vārpa» (120 hektāri). Taisnas vagas, laba biezība, rūpīgi kopti un tādēļ tīri, nekur nemanīja ne kaitēkļus, ne arī lakstu puvi. Agrīnos te jau rok un piegādā valstij.

Iepriecināja, kā kolhozā «Rīts» gatavojas nākamā gada ražām — visas platības noloba un iestrādā organisko mēslojumu, tad apar, noplanē. Šajos darbos izveidoti savi posmi. Saimniecībā veikts nopietns darbs minerālmēslu glabātuves ierīkošanā pēc visām prasībām.

— Stāvokli saimniecībās vērtējāt pēc daudziem kritērijiem. Raksturojiet dažus svarīgākos.

— Kolhozā «Zelta vārpa» ne tikai kartupeļu laukos, bet arī citos laba augsnes sastrāde un mikroreljefs, tāpēc novērtējām ar četriem punktiem no iespējamiem pieciem — citur tik labi nebija. Tāpat ar četriem punktiem novērtēta lauku masivizācija pēc meliorācijas, kultūrtehnisko darbu — akmeņu un krūmu novākšana — izpilde, meliorācijas sistēmu kopšana, iekšējo ceļu stāvoklis, ko novērtējām pat ar 4,5 punktiem. Atzīstams bija ziemas graudaugu stāvoklis.

Par ziemājiem nebija sevišķi jāsūdzas nevienā no saimniecībām. Vislabākie tie bija «Zelta vārpā», no 11 iespējamajiem piešķīrām 10 punktus, citām saimniecībām — pa deviņiem.

Raža sagaidāma laba, sava loma te bijusi darbam pēc intensīvās tehnoloģijas. Tāpat, neskatoties uz sauso laiku, raženi zaļo vasarāji.

— Jūs teicāt, ka vārkavieši maz uzmanības pievērsuši organiskā mēslojuma uzkrāšanai un efektīvai izmantošanai. Vai citur stāvoklis ir labāks?

— Ne visai. Pusi no iespējamā punktu skaita saņēma arī kolhozs «Dzintars». Mazliet augstāks vērtējums bija Dzeržinska un Ļenina kolhozos, «Rītā», bet vistuvāk prasībām šajā ziņā tikuši kolhoza «Zelta vārpa» ļaudis, kaut arī viņiem darba vēl netrūkst.

Nereti pārāk izšķērdīgi esam minerālmēslu uzkrāšanā, uzglabāšanā un izmantošanā. Daudz maz kārtība bija tikai kolhozos «Rīts» un «Zelta vārpa», bet Ļenina, Dzeržinska kolhozos, «Vārkavā», «Dzintarā» jābūt saimnieciskākiem.

— Pirmais spriedums par kārtību saimniecībā rodas jau pie kantora, ciemata ielās, pie fermām, darbnīcām. Ja ražošanas ēkas, administratīvie centri ieauguši dadžos un nātrēs, tad ko gan var cerēt ieraudzīt uz lauka? Kā vērtējāt šajā ziņā?

— Vislabāk bija Ļenina kolhozā, tālāk var ierindot kolhozus «Vārkava», «Dzintars», «Zelta vārpa» un «Rīts», un tikai ar pusi no iespējamā punktu skaita varējām novērtēt sabiedrisko un ražošanas centru izskatu Dzeržinska kolhozā.

— Noslēgumā pāris vārdu par to, kā kopā visos rādītājos vērtējāt savas zonas saimniecības.

— Augstāk ir kolhozs «Zelta vārpa» — 86,1 punkts.

Jautāja un atbildes pierakstīja A. RANCĀNS

Līvānu stikla fabrikā līdzās daudziem veteāniem strādā jaunieši. Pieredzējušie strādnieki nodod viņiem savu pieredzi, ievada amata noslēpumos, bet jaunieši, kam darba gaitas vēl tikai sākas, uzmanīgi ieklausoties darbaudzinātāju vārdos un iepazīstot viņu darba metodes, mācās godam veikt pienākumus.

Viena no pieredzējušākajām strādniecēm, kuras padomi un paraugs palīdz jaunajiem apgūt amata prasmi, ir Viktorija Rudzāte. Stikla fabrikā viņa nostrādājusi vairāk nekā divdesmit gadus. Desmit no tiem pavadīti termosu ražošanas cehā par lodētāju. Viktorija Rudzāte patiešām ir paraugs jaunajiem — gan darbā, gan sabiedriskajā dzīvē. Viņa regulāri pārsniedz izstrādes normas un allaž strādā kvalitatīvi, aktīvi darbojas arodgrupā un brigādes padomē.

J. ZANDES foto

Pārkārtošanās: no vārdiem uz darbiem!

Saimniecības divas — problēmas vienas

LIEKAS, ka vēl pavisam nesen dažādās sanāksmēs un semināros notika vētrainas polemikas par jautājumiem, kas saistīti ar intensīvās tehnoloģijas ieviešanu lauksaimniecības kultūru audzēšanā. Par šo tēmu rakstīja arī mūsu avīze. Speciālisti bija vienisprātis galvenajā — intensīvā tehnoloģija šodien ir vienīgais ceļš lauksaimniecības nozares attīstības paātrināšanā. Taču par atsevišķām detaļām debatējām ilgi. Izskaidrojums tam ir vairāki apstākļi: dažādu darba kolektīvu atšķirīgais sagatavotības līmenis, kolektīvu nodrošinājums ar kadriem un šo kadru kvalifikācija, atšķirības saimniecības tehniskajā bruņojumā. Tagad, kad pagājis zināms laiks, redzam, ka intensīvās tehnoloģijas ieviešana rajona saimniecībās lielā mērā saasinājusi problēmas, par kurām sākumā bija visai vājš priekšstats.

INTENSĪVĀS tehnoloģijas ieviešana augkopībā nav vienkārša lieta, un nespeciālists dažādu faktu gūzmā var pat apjukt. Paanalizēsim, kā, piemēram, Oškalna kolhozā strādāts, kādi gūti rezultāti.

1985. gada rudenī kolhoza lauki bija sagatavoti, lai ziemāju platībās varētu strādāt pēc progresīvās tehnoloģijas. Tīrumu iekopšanas darbus veica 350 hektāros, no 45 hektāru platības novāca akmeņus, 94 hektārus lauku dziļirdināja un 300 hektāru platībā izdarīja mikroreljefa nolīdzināšanu. Organiskos mēslus deva 334 hektāriem (48 procenti plāna), visās platībās iestrādāja vajadzīgo daudzumu minerālmēslu, sējmašīnās bēra tikai pirmās klases sēklu. Un tā pagājušajā rudenī pēc intensīvās tehnoloģijas sāka kopt 667 hektārus ziemas kviešu un 23 hektārus rudzu. Visās platībās izmantoja tehnoloģisko sliedi.

1986. gada pavasarī saimniecība veica veselu kompleksu sējumu kopšanas darbu. Ir sagatavota visa vajadzīgā tehnika. Graudaugu platības, kurās pielieto intensīvo tehnoloģiju, apstrādātas ar herbicīdiem, divreiz tām dots minerālais mēslojums. Druvu stāvoklis ir labs.

Izlasījis šīs rindas, katrs nodomās, ka nekādām bažām nav pamata. Darbs sokas, rit jo plašā frontē. Taču — atturēsimies no priekšlaicīgas sajūsmas. Citādi var gadīties, ka, kā mēdz izsacīties, aiz koklem mežu nesaskata. Runājot tieši — aiz daudzajiem faktiem var nepamanīt galveno: kas īsti traucē ieviesties intensīvajai tehnoloģijai?

Sajā sakarā nāk prātā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» valdes priekšsēdētāja Sociālistiskā Darba Varoņa Romualda Kavinska vārdi: «Intensīvā tehnoloģija lauksaimniecības kultūru audzēšanā nav tikai tehnoloģiskā sliede, augu apstrāde ar herbicīdiem un tā tālāk. Šis tehnoloģijas sākums ir kvalitatīvs arums un pietiekams daudzums organiskā mēslojuma. Lūk, tas ir galvenais! Viss pārējais nāk pēc tam.»

Kā redzam, pieredzējušais saimniecības vadītājs dažos vārdos pasaka formulu, sava veida mēru, kas jāpielieto, novērtējot katra kolektīva veikumu. Šādi vērtējot Oškalna kolhoza darbu, mēs vairs neizdarīsim pārāk optimistiskus secinājumus. Proti, ja jau 48 procentu platībā dots vajadzīgais organiskais mēslojums, tad tikai šajos laukos intensīvo tehnoloģiju pielieto pilnībā.

— Protams, kūtsmēslu izvešanā mēs atpaliekam no vēlamā, — stāsta kolhoza valdes priekšsēdētājs J. Brakovskis. — Ceļi uz fermām nav nekādi labie, nepietiekams ir rajona agroķīmiķu darba līmenis, vēl citi iemesli. Taču tā ir tikai viena bēda. Vairumā mūsu neizdarību vainojami kadri. Par šo tēmu būtu jo gara runāšana. Ņemsim, piemēram, aruma kvalitāti. Tā nu ir, ka vidējā posma speciālistu zināšanas un prasme līdzinās ierindas mehanizatora varējumam. Ko šādi vadītāji spēj iemācīt padotajiem? Skaties, kur gribi, situācija ir līdzīga. Un galvenie speciālisti tikko spēj izpildīt sava veida konsultantu pienākumus. Tāpēc arī viņu devums problemātisku jautājumu risināšanā ir neliels. Šodien mūsu galvenais uzdevums ir uzlabot darbu ar kadriem.

Tātad Oškalna kolhoza vadība daudzu nelaimju cēloni saskata kadru nepietiekamā kvalifikācijā. Domāju, ka šī saimniecība nav vienīgā rajonā, kur ir pretenzijas pret speciālistu kadriem. Un neaizmirsīsim, ka intensīvā tehnoloģija lauksaimniecībā ir svarīgs agroķīmisku pasākumu komplekss. Visu pareizi izdarīt spēj tikai labi speciālisti.

Pavisam cita problēma šodien nodarbina vienas no republikas labākajām saimniecībām — kolhoza «Krasnij Oktjabrj» — vadību. Te, kā zināms, strādā protoši speciālisti. Par viņu sagatavošanu ir gādāts. Piemēram, 1985. gadā saimniecības galvenie speciālisti piedalījās zonālajā seminārā, kur mācījās intensīvās tehnoloģijas pielietošanu graudkopībā. Daudz deva arī rajona agrorūpnieciskās apvienības organizētie semināri. Pēc tam kolhoza agronomi mācīja savas saimniecības brigadierus, brigadieru palīgus un, protams, mehanizatorus.

Kolhozā «Krasnij Oktjabrj» ļaudis strādā no sirds. Un raža aug laba. Laukos, kur strādā pēc intensīvās tehnoloģijas, plāno iekult vismaz 45 līdz 50 centnerus ziemas kviešu no hektāra, rudzu — apmēram 40 centneru. Taču ir arī par ko uztraukties: rajona agroķīmiķi netiek galā ar uzdevumiem kūtsmēslu izvešanā.

Šajā sakarā kolhoza priekšsēdētājs R. Kavinskis sacīja:

— Mēs nespējam vienaldzīgi paiet garām trūdoša siena kaudzei, jo sāp sirds, ka te iet bojā kolhoza nauda. Bet kāpēc neviens negrib saskatīt, ka iet zudumā arī organiskais mēslojums? Ir taču skaidrs, ka kūtsmēsli, kas četrus gadus glabāti, vairs nav nekādi kūtsmēsli. Cik graudu mēs zaudējam, nesaimnieciski apejoties ar organisko mēslojumu, grūti pat tā uzreiz izrēķināt.

Paradoksāli, taču fakts, ka visi sarežģījumi kūtsmēslu izvešanā sākās tad, kad izveidoja «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienību. Līdz tam kolhozs bija nodrošināts ar vajadzīgo tehniku, varēja rīkoties pēc sava ieskata. Tagad visa tehnika sakoncentrēta apvienības rokās. Diemžēl šīs rokas vairāk sniedzas pēc minerālmēsliem. Kūtsmēsli — ne visai tīk. Taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka lopkopības produkcijas ražošana nemitīgi palielinās. Tas nozīmē, ka lielāki kļūst ganāmpulki, ka straujāk aug organisko mēslu kaudzes. Taču saimniecības iespējas šo mēslojumu izvest uz lauka ir nepietiekamas — tās varēšana neapmierina intensīvās tehnoloģijas prasības.

«Latvijas agroķīmijas» rajona apvienībai kolhozā jāpaveic liels darbs. Tikai melnajām papuvēm vien šogad atvēl 178 hektārus. Ja šīs platības nesaņems vajadzīgo organisko mēslojumu, tad nav vispār jēgas par šādām papuvēm runāt.

Nobeigumā gribu pasacīt, ka šodien mēs necenšamies (un arī nespējam viena raksta ietvaros) izanalizēt visu to problēmu kompleksu, kas rodas, pielietojot intensīvo tehnoloģiju. Par šīm lietām ir daudz spriests un debatēts. Arī abu saimniecību vadītāju citētās domas tika izteiktas vienā no nesenajām partijas rajona komitejas biroja sēdēm. Jāuzsver, ka iztirzātās problēmas nodarbina speciālistus vairumā rajona saimniecību. To pašu var sacīt arī par šajos divos kolhozos izveidojušos reālo situāciju. Katram taču skaidrs, ka, ja «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienība atpaliek kūtsmēslu izvešanas darbos kolhozā «Krasnij Oktjabrj», tad arī citās rajona saimniecībās veikums ir patālu no vēlamā.

Domāju, ka rajona agrorūpnieciskā apvienība un saimniecību vadība darīs visu nepieciešamo speciālistu kadru sagatavošanā. Bet, kas attiecas uz «Latvijas agroķīmijas» rajona apvienību, tad tās vadība vēl nav izstrādājusi konkrētas darbības programmu (tā nācās secināt partijas rajona komitejas biroja sēdē). Bija jāklausās kārtējā žēlošanās par grūtībām, tika doti nekonkrēti solījumi... Cik ilgi tā tas turpināsies?

A. AĻEKSEJEVS

Iešūpošanās laiks pagājis

Lai cilvēks varētu strādāt ražīgi, viņam jārada iespējas iegādāties pārtikas un rūpniecības preces vietējā veikalā, savlaicīgi saņemt medicīnisko palīdzību, lietderīgi pavadīt brīvo laiku. Vārdu sakot, apkalpojošās sfēras dienestam jābūt savu uzdevumu augstumos.

Pus mēneša, kamēr bija siena laiks, Rudzētos netirgojās ar alkoholiskajiem dzērieniem. Ar patiku konstatējām, ka ciematā vairs nemana iereibušus strādniekus, ka nav darba disciplīnas pārkāpumu. Taču tajā pat laikā asi izvirzījās cita problēma: pārdošanā nebija sulu, limonādes un citu atspirdzinošu dzērienu.

Mūsu ciemata veikalam piešķirta otrā kategorija, tas uzcelts nesen, ir labiekārtots. Tātad nepieciešams arī attiecīgs preču sortiments. Bet nekā. Strādnieki vēlas iegādāties pienu un piena produktus, svaigus dārzeņus, bet veikalā to nav. Jo nedarbojas saldējamās iekārtas. Nav iespējams saskaitīt, cik reizes esam lūguši patērētāju biedrībai atsūtīt speciālistu. Tur atrunājas: esot tikai viens tāds speciālists, turklāt tas pats nedisciplinēts.

Drošī vien kooperatori vārdos stāv un krīt par jaunajām iezīmēm mūsu dzīvē, par pārkārtošanos. Bet kur paliek darbi?

Mums ir ēdnīca, produktus tai pievedam no Preiļiem. Mums ir bērnudārzs, pēc produktiem braucam uz Līvāniem. Trīs dienas nedēļā divas automašīnas kursē turp un atpakaļ. Būtu veikalā saldējamās iekārtas, ar vienu braucienu pietiktu. Mēs gan ēdnīcu, gan bērnudārzu labprāt ņemtu savā aizbildniecībā, vismaz ar produktiem varētu apgādāt kā nākas. Patērētāju biedrība nepiekrīt. Vai nav dīvaini: paši ražojam pienu un gaļu, bet strādnieku un viņu bērnu ēdināšanai tos lepērkam.

Kādreiz mūsu ciematā bija sava lauku slimnīciņa, tagad — kārtīga medicīniskā punkta nav. Par neatrisināmu problēmu kļuvusi zobārstniecības kabineta iekārtošana. Telpas tam ir, par pusotra tūkstoša rubļiem iegādājāmies iekārtu. Bet ar rajona centrālās slimnīcas vadību nespējam atrast kopīgu valodu, panākt, lai tā norīko speciālistu. Kaut uz laiku. Divas jaunietes ar saimniecības stipendijām nosūtījām mācīties uz Rīgas Medicīnas institūtu — vēlāk būs pašiem savi mediķi. Līdz ārstiem Preiļos var nokļūt pusstunda laikā, tomēr vēlamies, lai mūsu cilvēkiem viss būtu uz vietas.

Laukos liela nozīme ir telefona sakariem. Tie ir gan ražošanas koordinēšanas un vadīšanas līdzeklis, gan arī saikne starp cilvēkiem. Rudzētos daudz darīts, lai nodrošinātu stabilus un drošus sakarus, bet mūs kaitina un satrauc tas, ka tādu sakaru nav ar rajonu. Bieži rodas nepareizi savienojumi vai sakari vispār pārtrūkst. Pie visa vainīga līnija — tā ārekonstruē. Ja sakarnieki gribēs uzlabot darbu arī uz vietas, mums ir iespējas viņu rīcībā nodot labas telpas.

Domāju, ka tām organizācijām, kuru uzdevums ir rūpēties par lauku ļaužu sadzīves apstākļu uzlabošanu, laika iešūpoties ir bijis diezgan, tagad jādarbojas aktīvi. Īsi sakot, pietiek runāt par pārkārtošanos, laiks pāriet pie darbiem.

Kā jāstrādā lauku darbaļaužu vajadzību apmierināšanā, pakalpojumu sniegšanā un to veidu palielināšanā, labu paraugu, manuprāt, rāda sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvs un tā vadītājs V. Veleckis. Te labprāt uzklausa mūsu priekšlikumus un cenšas tos izpildīt. Tā vajadzētu rīkoties visur.

L. SPŪLIS,
Rudzātu padomju saimniecības direktors

MŪSŲ RAJONĀ

Izlaide palielinās

189 000 rubļu — par šādu summu gada pirmajā pusē mūsu kombināts realizējis virsplānā saražoto produkciju. Tās kopējais apjoms par 6,7 procentiem pārsniedz plānoto.

Teicami strādā uzņēmuma visos cehos. Piemēram, mehāniskais cehs pusgada uzdevumu izpildīja par 107,8 procentiem. Jo krietni plāns pārsniegts nestandarta iekārtu un dažādu metāla detaļu ražošanā. Šī produkcija nepieciešama Līvānu eksperimentālajam māju būves kombinātam dzīvojamo māju ražošanai visai republikai.

Jāuzteic kiegeļu ražošanas cehs — republikas jaunceltnēm virs plāna dots 600 000 kiegeļu. Īpaši čaklī strādāja kiegeļu licējs Jānis Strods, gāzes un elektrometinātājs Valdis Stiprais, iekārtu regulētājs Josifs Krupko, ekskavatoriste Genovefa Drozda.

Priecē arī no Nīcgales saņemtās vēstis — virs pusgada plāna saražoti 685 kubikmetri keramzīta.

G. TAMSONE,
Līvānu būvmateriāļu un konstrukciju kombināta vecākā ekonomiste

Kvalitātes dienas rosina

Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta Līvānu mākslas aušanas cehā tradicionālas kļuvušas kvalitātes dienas. Tad vērtējam ne tikai katras audējas paveikto mēneša laikā, bet arī padarītā kvalitāti.

Strādāt mums nav viegli. Pēdējā laikā aušanas cehs saņem ļoti nekvalitatīvu izejmateriālu.

Un tomēr arī no šāda materiāla mūsu audējas prot izaust skaistas segas, galdautus, sienas dekorus. Vislabāk veicas pieredzējušajai audējai Martai Inčai, Astrīdai Ručevskai un jaunajai audējai Antoņinai Zarānei.

To lielā mērā veicina tieši kvalitātes dienas. Tās ir nopietnu pārrunu ar katru audēju, rezervju meklēšanas dienas. Speciālā žurnālā atzīmējam savas neveiksmes, audēju pieļautās kļūdas. Ir izveidota komisija, kura mēneša beigās pārbauda katras audējas saražoto produkciju. Pēc tam visu pārrunājam kvalitātes dienā, kad nosakām, kas jādara turpmāk, lai kļūmes neatkārtotu.

Z. ZOSINA,
mākslas aušanas ceha vadītāja

Kļūst par tradīciju

Līvānu stikla fabrikas administrācijas, partijas komitejas un arodkomitejas pārstāvji gadā trīs reizes (tā bijis jau divus gadus) ierodas mūsu bērnudārzā, lai izvērtētu, kurš spēļu un rotaļu laukums ir vislabākais un visskaistākais.

Šajā konkursā piedalās bērnudārza personāls un arī bērnu vecāki. Mazuļu audzinātāji kopā ar vecākiem un bērniem parāda prasmi un izdomu teritorijas noformēšanā. Šī darbošanās, protams, pozitīvi ietekmē audzināšanas procesu.

Apkopoti kārtējā konkursa rezultāti. Pirmā vieta piešķirta 3. grupai (audzinātājas Broņislava Žukova un Anna Visocka), otrā vieta pienācās 8. grupai (audzinātāja Genovefa Vaivode), trešā vieta — 5. grupai (audzinātāja Marija Slica).

L. KALVĀNE,
Līvānu stikla fabrikas bērnudārza vadītāja

Čakli strādā, labi atpūšas

Darba ceturksnī LOTOS vienības bez saviem tiešajiem pienākumiem saimniecību tīrumos vai rūpnīcās sagatavo un uzstājas ar aģitprogrammu. Regulāri notiek vienību aģitbrigāžu uzstāšanās arī speciālas žūrijas priekšā, jo septembrī notiks LOTOS vienību salidojums, kurā varēs piedalīties piecas labākās aģitbrigādes.

8. jūlijā noklausījāmies kārtējo aģitbrigādi — savu programmu rādīja Līvānu 2. vidusskolas vienība «Jaunība». Šī aģitbrigāde iepriecināja jau tīri vizuāli — sarūpēta vienāda, pie tam moderna forma, pāri visai Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas zāles skatuvei — liels plakāts par pilsētas izaugsmi.

Programmā vienība pastāstīja par saviem darbiem minētajā rūpnīcā, par uzņēmuma labākajiem darba darītājiem, par Lielā Tēvijas kara veteāniem, kuri vēl aizvien ir darba ierindā, par jauncelsmi. Brigāde bija sagatavojusi daudz uzskatāmās aģitācijas materiālu, daudz dziesmu. Jaunieši strādāja skolotājas R. Udrovskas vadībā.

Žūrija noklausījās arī Preiļu 1. vidusskolas vienības «Ave soli» un jau minētās Līvānu 2. vidusskolas otrās LOTOS vienības, kura arī saucas «Jaunība», aģitprogrammas.

A. BERNĀNE,
rajona LOTOS vienību komandiere

Putnkopju panākumi

Ošķaina kolhozā putnkopību sāka attīstīt 1984. gadā. Un tā jau paspējusi sevi apliecināt no labās puses. Pusgadā valstij pārdots 2 939 000 olu (paredzēts — 1 600 000), kas ir 184 procenti plānotā. Saražotas arī 32 tonnas putnu gaļas.

Ik dienas no Ošķaina kolhoza uz mūsu rajona sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem un veikaliem aizceļo 22 līdz 23 tūkstoši olu. Taču jāatzīst, ka pagaidām pieprasījumu nevar apmierināt. Izmaiņas notiks pēc putnu fermas trešā korpusa nodošanas ekspluatācijā. Tad dējējvistu skaits divkāršosies — sasniegs 70 tūkstošus. Vienlaicīgi vienā no korpusiem mitināsies 500 tūkstoši cāļu.

M. BĒRZIŅA

Vai labības pļauja nepārsteigs?

Šajās dienās noslēdzas kombainieru, kuri ziemas mēnešos strādāja labības vācamo agregātu remontā, darba skate. Reizē pārbaudām graudu pirmapstrādes punktus, kaltes.

K. Marksa kolhozā mehanizatori kombainu apskati bija pārvērtuši par svētkiem. Komisijas locekļus te sagaidīja ar taisnā rindā novietotiem agregātiem, to dzinēji visi darbojās un pie katras mašīnas stāvēja cilvēks, kurš to remontējis un kurš vāks labību. No 16 agregātiem, kas pieder kolhozam, 14 bija gatavi uzsākt darbu. Rūpīgākā apskatē atklājās, ka dažām mašīnām nav drošas hermetizācijas, un tagad atlikušajās dienās šī kļūme jānovērš. Bet citādi viss bija kārtībā, un mēs gatavību novērtējām ar atzīmi «labi». Arī graudu kaltes sakārtotas, izņemot vienīgi KZS tipa kalti, kur tagad rit rekonstrukcija.

Kolhozā «Dzintars» tāpat ir 16 kombaini, bet gatavības stāvoklis sliktāks. Pilnībā darbam zālāju sēklinieku un labības laukos sagatavoti 7 agregāti. Tas bija pārbaudes dienā, šodien stāvoklis manāmi uzlabojies, jo lielai daļai nebija novērstas sīkas kļūmes. Rezerves daļu pietika, tā ka vistuvākajā laikā jāsakārto arī pārējie. Saimniecībā ir daudz kalšu — vienpadsmit, sakārtotas bija septiņas. Par gatavām darbam mēs uzskatījām arī pārējās četras, kur bija jāveic nelielas tehniskās apkopes.

No 14 esošajiem kombainiem kolhozā «Sarkanā ausma» sakārtoti astoņi. Gribētos, lai mehanizatori nevilcinātos ar darba pabeigšanu.

Šogad ievērojami labāk savu tehniku sagatavojuši Raiņa kolhoza mehanizatori. Tāpat arī kolhozā «Rīts». Tikai te jāpiebilst, ka kaltes pašas par sevi gatavas graudu uzņemšanai, bet tehnoloģiskās līnijas vēl tiek remontētas un rekonstruētas.

Maz veiksmes darbā bijis Suvorova kolhozā. No 12 kombainiem darba kārtībā ir tikai trīs. Divus agregātus saimniecībai remontējusi «Lauktehnikas» rajona apvienība, bet tik slikti un paviršī, ka pa ceļam uz kolhozu tie izjukuši. Šai saimniecībai ne pirmo reizi rodas domstarpības ar «Lauktehniku». Vai nebūtu laiks apvienības vadībai un speciālistiem paaugstināt prasīgumu pret remontētājiem, rūpīgāk kontrolēt viņu darbu?

Saimniecībā ir divas kaltes un četras plūsmas līnijas. Ja darbā izies visi kombaini un strādās normāli, tad šo līniju var izrādīties par maz, tās nepaspēs pārstrādāt graudus.

Optimālas attiecības starp kombainu skaitu un plūsmas līniju daudzumu atraduši kolhozā «Zelta vārpa». Te izmantos 14 kombainus un darbinās piecas līnijas. Tas nozīmē, ka darbam būs labs efekts. Tādas attiecības vajadzētu panākt arī citur.

Galvenais, ko mēs uzsveram skates laikā, ir iespējami ātrāk novērst atklātos trūkumus, nekādā ziņā neatliekot šo darbu uz vēlāku laiku.

S. REINIS,
valsts lauksaimniecības tehnikas uzraudzības inspekcijas priekšnieks

SAGLABĀT SAVA DARBA AUGĻUS

No 27. jūnija līdz 3. jūlijam četras pārbaudes brigādes vērtēja ugunsdrošības stāvokli lopbarības glabātavās un zāles miltu ražošanas agregātos. Rajona ugunsdrošības uzraudzības dienesta inspektori, republikas ugunsdzēsēju pārvaldes, ugunsdzēsēju biedrības Centrālās padomes, rajona agrorūpnieciskās apvienības, partijas un tautas kontroles rajona komiteju, iekšlietu nodaļas, energouzraudzības dienesta un laikraksta «Ļeņina Karogs» redakcijas pārstāvji apsekoja lopbarības sagatavošanas un uzglabāšanas objektus.

Ugunsdrošības jautājumi risināti visās saimniecībās. Labs stāvoklis ir kolhozos «Zelta vārpa», «Dubna», «Sīļukalns». Vairākās saimniecībās atklāti trūkumi un neizdarības. To vadītājiem iesniegti priekšraksti, triju kolhozu — «Vārkavas», Suvorova un K. Marksa kolhozu priekšsēdētāji I. Fedotovs, G. Krasovskis, J. Podskočijs un 18 saimniecību speciālisti saukti pie administratīvas atbildības.

— Piedodiet, ka darba karstumā visi piepildītie šķūņi vēl nav aizņagloti. To izdarīsim visdrīzākajā laikā! Sīkums vien ir. Tos dažus dēļus pienaglosim, atslēgu priekšā un gatavs! — šādas valodas dzirdējām vienā saimniecībā. Citā, atbraucēju sveicienu atņemot, sagaidītāju acīs varēja lasīt izbrīnu ar nepatikas piegaršu. Sak, ko jūs te vandāties, kad mūsu ļaudis cepinās, sarūpējot lopbarību. Zinām jau zinām, ka vienā vai otrā vietā kāds sīkums vēl nav novērsts. To izdarīsim, tiklīdz...

Ventilators griežas, siens žūst, atbildīgais par uzmanīšanu nekur nav manāms. Kas tur liels? Nu, cilvēks uz brīdi aizgājis, nāks atpakaļ un izslēgs dzinēju. Nekas ļauns ar to gaisa pūtēju nenotiks. Tā domā daudzi. Tā domāja arī kolhozā «Sarkanā ausma» līdz aizpagājušai sestdienai, kad Gribināmos ventilatora izšķiltā dzirksts lika uzliesmot kā ļāpai piefermas siena šķūnim. Saimniecības ļaudis cīņiņā ar uguni spēja atkarot pāris kravas un pasargāt no aizdegšanās liellopu fermu. Šo ugunsnelaimes gadījumu gribas akcentēt nevis tāpēc, lai iebaidītu pārējos, bet gan tamdēļ, lai saasinātu uzmanību cīņai ar ugunsdrošības jautājumu nerisinātājiem. Kolhozs «Sarkanā ausma» ir viena no saimniecībām, kurā redzējām, ka lopbarības glabātavām durvis iekārtas eņģēs, aizslēgtas, un tomēr notikusi nelaime.

Bet cik ir tādu šķūņu, kuriem durvis tikai pieslietas? Ventilatori darbojās, bet par tiem atbildīgie vīri bija pazuduši nezināmā virzienā. Kolhozos «Rīts», «Krasnij Oktjabrj», «Sīļukalns», Suvorova un M. Gorkija saimniecībās šķūņu teritorijā atrodami salmi, vecais siens, neizpļauta zāle. Par augstu darba kultūru tas, protams, neliecina, vienīgi pastiprina ugunsgrēka izcelšanās iespējamību. Starp fermu un šķūni ugunsdrošas durvis nav izgatavotas Strodos, Vilkājos, Ļipuškās, Indānos, Ļados, Antonišķos, Jaudzemos un Spīķos attiecīgi kolhozos «Rīts», «Zelta vārpa», «Nākotne», M. Gorkija, Suvorova, Rušonas un Aglonas padomju saimniecībās. Praktiski visās rajona saimniecībās ar inventāru nav nokompektēti ugunsdzēšanas stendi.

Kur ņemt ūdeni ugunsgrēka dzēšanai? Bez šaubām, tam paredzētajās krātuvēs. Tā domājām arī mēs, taču kolhozā «Sīļukalns» un Kirova kolhozā dzelzsbetona baseini glabā sasmakušu gaisu un bijušā šķidruma nogulsnes.

Vēl taču paliek ugunsdzēšanai speciāli izraktie dīķi! Jā, tādi ir arī kolhozā «Nākotne», M. Gorkija, Raiņa un K. Marksa kolhozos, taču tiem nevar tikt klāt, jo nav piebraucamo ceļu. Ūdenskrātuves aizaugušas un sen gaida attīrītājus.

Neizdarības un nebūšanas varētu turpināt uzskaitīt. Bet vai ir vajadzība? Saimniecībās taču vislabāk zina, kas veicams vienā vai otrā objektā, bet no dienas uz dienu kavējas gan šķūņu applaušana vairumā saimniecību, gan to apstrāde ar aizsargājošu šķīdumu (Rušonas un Aglonas padomju saimniecībās, M. Gorkija un K. Marksa kolhozos, un citur), gan nogāzušos zibensnovedēju uzstādīšana.

Kad objekts sāk kūpēt, domāt par ugunsdrošību par vēlu. Arī nezināšanu likt uguniņi pretī nevarēsim, kā to darīja kolhoza «Rīts» Strodu fermas šķūnī iebraukušais autovadītājs, kura mašīnai nebija dzirksteļu slāpētāja. Nezināšana no uguns briesmām neaizsargā, kā arī neatbrīvo no atbildības par postā aizlaisto mantu. Tāpēc pārdomāti un saskaņoti rīkosimies visos objektos.

I. SAVEĻJEVS,
rajona ugunsdrošības uzraudzības dienesta priekšnieks

VISSAVIENĪBAS REIDS: «PAR EFEKTĪVU DARBU UN VESELĪGU DZĪVESVEIDU»

IESALDĒTIE TŪKSTOŠI

Līvānu stikla fabrikas arodkomitejas priekšsēdētājai Jolantai Kozlovai uzņēmuma strādnieki jautāja par iespējām atpūsties Cīrulīšu un citās republikas atpūtas bāzēs. Šī interese saprotama, jo vasara — atvaļinājumu laiks, un katrs to grib pavadīt iespējami lietderīgāk. Taču J. Kozlova nespēja iepriecināt sava uzņēmuma ļaudis, jo arodkomitejas rīcībā vairs tikai viena ceļazīme uz atpūtas namu. Un tā pati — decembrī.

Mūsu saruna ar arodbiedrības līderi ritēja par strādājošo brīvā laika un atpūtas organizēšanu. Jo stikla fabrika — uzņēmums, kur nodarbināti 1 200 cilvēki. Darba apstākļi smagi, strādā dažādu paaudžu cilvēki, daudz sieviešu, kurām ir mazi bērni.

Saskaitļoti darba nespējas lapu rezultāti pusgadā. Kopaina kritiska. Katrs fabrikā strādājošais slimojis vidēji 16 darba dienas...

Arodkomitejas priekšsēdētāja atzīst, ka pēdējā laikā domāts par to, lai veicinātu saturīgāku brīvā laika organizēšanu. Vairāki fabrikas strādnieki kļuvuši par dārzkopības kooperatīva biedriem. Citi savukārt nodarbināti mākslinieciskās pašdarbības pulciņos, sporta sacensībās. Jolanta Kozlova piekrīt arī tam, ka fabrikai kā maizei sāli vajag savu atpūtas bāzi, jo iespējas, ko arodkomiteja piedāvā, ir samērā niecīgas — gadā 36 sanatoriju, pansionātu, atpūtas namu un dažas ekskursiju ceļazīmes.

Gandrīz neviena uzņēmuma strādnieku, cehu komiteju sapulce nav aizritējusi bez strādājošo iebildumiem, ka valsts līdzekļi aiziet bojā, ka vistuvākajā laikā jāpadomā par to, lai pabeigtu «Iesaldēto» atpūtas bāzi, kuru uzsāka būvēt 1981. gadā (toreiz to dēvēja par somu pirti). Šīs būves tāmes vērtība ir 173 tūkstoši rubļu. Celtne ar vērienu!

Visādā ziņā, domājams, nekļūdīsimies, apgalvojot, ka, salīdzinot ar pārējām šāda tipa būvēm, kuras «greznojas» mūsu rajona ezeru un upju krastos, stiklinieku sauna būtu gandrīz vai pils. Ar četrām banketu zālēm (tagad, protams, tās jāpārplāno par sporta spēļu istabām), saunu, baseinu, bufeti, attīrīšanas iekārtām, nelielu katlu māju, sporta laukumiņu un piecām vasaras tipa atpūtas mājiņām līdzās...

Ar vērienu uzsāktā atpūtas bāzes būvēšana apstājusies uz nezināmu laiku, jo izrādās, ka celtniecības darbi ir nelikumīgi (nebija atsavināta zeme). Likteņa varā tā stāv jau sesto gadu. Pa šo laiku (iespējams, ka, pateicoties fabrikas strādnieku sūdzībām un vēstulēm uz dažādām republikas instancēm) tomēr panākta atbilstošas dokumentācijas noformēšana, un uzņēmums pašlaik ar saviem spēkiem var turpināt celtniecību. Nu jau divus gadus. Bet vezums joprojām nekust ne no vietas.

...Diemžēl nekas nav mūžīgs. Īpaši būvmateriāli, bez tam vēl samērā dārgie — kokmateriāli, dakstiņi jumtam, kas bija sagādāti, bet uzklāti tikai vienai ceturtajai daļai. Koka pārsegumi sapuvuši. Zinātāji teica, ka daļa arī izvazāta, dakstiņi pazuduši un laikam jau norakstīti, bet ēkas starpsienas daļēji izšķīdušas, un tagad nāksies krietni vien pielabot. Neviens nav saskaitļojis tos zaudējumus, kurus fabrikai sagādājusi šī atpūtas bāze. Tāpat kā neviens nav saskaitījis tos stikla fabrikas strādniekus, kuri šurp brauc...

Viens tāds gadījums pērnruden beidzās traģiski. Sportisti, starp tiem arī daži atbildīgi fabrikas darbinieki, šeit sarīkoja iedzeršanu, kuras rezultātā aizgāja bojā cilvēks. Sacīsiet: tas varēja gadīties arī tad, ja saunai būtu jumts virsū, ja baseinā būtu ūdens. Jā, ja šurp brauc atpūsties grādīgās dziras sabiedrībā, tad iespējams. Bet, ja šīs telpas izmantotas strādājošo ģimeņu atpūtai, veselības nostiprināšanai, sporta nodarbībām, tad stiklinieki būtu nevis zaudētāju, bet ieguvēju lomā.

BET KĀPĒC NE ARODKOMITEJA?

Pašās skaistākajās vasaras dienās negribētos bez ievērības atstāt arī pārējās rajona uzņēmumu un saimniecību atpūtas bāzes. Tiesa, šoreiz nepainteresējāmies, cik veseli un cik slimi ir, teiksim, mūsu ceļu būvētāji — 24. CRBP, kā arī Preiļu SCO, rajona patērētāju biedrības, Preiļu siera rūpnīcas, Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta un citu uzņēmumu ļaudis, kuri lepojas ar savām atpūtas bāzēm. Skaidrs ir viens — pārorientēšanās uz to, ka atpūtas bāze jāizmanto atpūtai un nevis veselības bendēšanai — banketiem, ir pārāk ieilgusi. Vienīgi Preiļu siera rūpnīca, kuras atpūtas bāze ir Zolvas ezera krastā, parūpējusies, lai šeit valdītu kārtība, lai netiktu piesārņota daba. Rūpnīcas ļaudis ezera krastā atpūšas pēc darba un brīvajās dienās.

Cirīša ezera krastā pašā Aglonas ciematā rasta mājvieta 24. ceļu remontu un būvniecības pārvaldes saunai. Teritorija nekopta, nelielajā baseinā smirdošs ūdens. Jā... Sauna un atpūtas istabas, kur vasarā varētu atpūsties vairākas ģimenes, atstātas aizmirstībā. Arodkomitejas priekšsēdētājs V. Akentjevs gan iebilst, ka te vajadzīgs remonts, līdzekļi, darbaspēks un laiks, lai sakārtotu.

— Ja jums tādu iespēju nav, ja pārvaldei nav vajadzības pēc šīm telpām, varbūt izīrēsiet citiem? Iespēju un vajadzību taču ir tik daudz. Varbūt telpas var piemērot kādam no pionieru nama pulciņiem, piemēram, airētājiem, kaut vai bērnu maksas peldētapmācības nodarbībām vasarā? Varbūt rajona kultūras un sporta komplekss rāstu citas vajadzības, — iemināmies. Protams, ka ierosme netiek uzņemta atsaucīgi, un tūdaļ seko piebilde, ka gan jau kādreiz paši sakārtos un izmantos. Un, kas attiecas uz izmantošanas iespējām, tad te noteicējs esot priekšnieks.

Bet kāpēc ne arodbiedrība? Starp citu, arī Preiļu SCO atpūtas bāzē Cirīša ezera otrā krastā pagkaidroja, ka par to, kā un kam atpūsties šeit, lemjot pats SCO priekšsēdētājs. Vairākas mājiņas bija tukšas un bāzes teritorija nesakārtota, bet kādreizējā volejbola laukuma vietā uzcelta mājiņa.

Nebūtu iebildumu par to, kas un kā noteic atpūtas bāzes izmantošanu. Ja vien tā tas būtu darīts sava uzņēmuma labā. Taču situācijā, kad uzņēmumā darbs dzen darbu un tā vadītājam rūpju atliku likām, sazin vai viņam ir laiks un vajadzība nodarboties ar atpūtas bāzēm un to sakārtošanu, vietu ierādīšanu atpūtniekiem. Kāpēc tāda neuzticība arodkomitejām, kuras patiešām var saprātīgi saplānot strādājošo iespējas atpūtai ezera krastā? Ja telpas ir brīvas, tās varētu piedāvāt arī citu uzņēmumu ļaudīm, protams, iesaistot viņus teritorijas sakārtošanā, telpu remontā, varbūt pat nosakot īreš maksu.

Atceroties saunu «ziedu laikus», kad tajās netrūka ne ledusskapju, ne magnetofonu, ne televizoru, ne baltu galdautu banketu galdam, un redzot pašreizējo vienaldzību un pamestību (piemēram, izdauzītos logus rajona patērētāju biedrības atpūtas bāzē), gribot negribot jājautā: «Kas devis tiesības tā rīkoties ar valsts līdzekļiem?».

J. EIDUKA,
A. IĻJINA

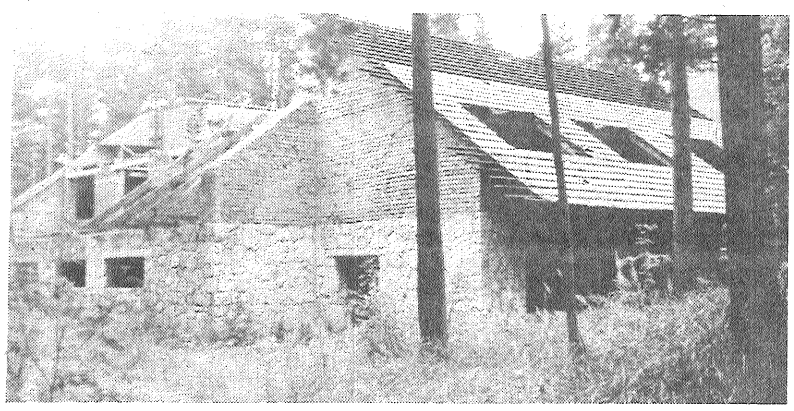

ATTĒLĀ: Līvānu stikla fabrikas atpūtas bāze Daugavas krastā gaida savus saimniekus...

J. SILICKA foto

No redakcijas pasta

Lūdzam palīdzēt

Pie jums pēc palīdzības griežas preiļieši, Ļeņina ielas 30. mājas iedzīvotāji. Vairāk nekā pirms pusotra gada mēs atgriezāmies savā mājā pēc kapitālā remonta. Tagad dzīvojam labiekārtotā namā. Taču rūpes sagādā pie mājas esošā teritorija. Pagalms savā laikā tika nobērts ar rupjām akmens šķembām, taču sakarā ar 1984. — 1985. gada ziemas iestāšanos visi turpmākie darbi beidzās. Un, lūk, jau otro gadu mājas iedzīvotāji mežģī kājas uz šiem akmeņiem, bet mājā dzīvo vairāki kara un darba veterāni ar sāpošām kājām. Jaunietes lauž kurpju papēžus, mazi bērni krīt un sasit ne tikai elkoņus un ceļgalus, bet gūst arī sejas traumas. Pārvietot ratiņus pa šiem akmeņiem var tikai ar lielām grūtībām. Pie tam mūsu nesakārtotais, acimredzot, asfaltēšanai paredzētais, bet tā arī aizmirstais pagalms atrodas līdzās pilsētas Brāļu kapiem. Lūdzam palīdzēt šī jautājuma risināšanas paātrināšanā.

LAVRENOVA, MOROZOVS un citi, pavisam 12 paraksti

PENSIONĀRU IEKĀRTOŠANA DARBĀ

Demogrāfiskā situācija pašreiz veidojas tāda, ka pensijas vecuma cilvēku kļūst arvien vairāk nekā jaunu cilvēku, kuri sāk darba dzīvi. Tāpēc, lai nodrošinātu sabiedrisko ražošanu ar darbaspēku, liela sociāla un ekonomiska nozīme ir pensionāru un invalīdu iesaistīšanai darbā. Kā šo pasākumu realizēt, kas jau ir paveikts?

Preiļu pilsētā uzņēmumi un organizācijas gādā, lai pensionārus un invalīdus nodarbinātu. Tiesa, galvenokārt šie cilvēki strādā, ievērojot vispārējos noteikumus. Taču svarīgi ir šai strādājošo kategorijai radīt atvieglotus darba apstākļus — nepilnu darba dienu, zināmu darbu izpildi mājās utt. Darbu mājās piedāvā trīs uzņēmumi: ražošanas apvienības «Jūrmala», «Daiļrade» un rajona sadzīves pakalpojumu kombināts.

Arī rajona sociālās nodrošināšanas nodaļa izstrādā perspektīvos un kārtējos plānus pensionāru un invalīdu nodrošināšanai ar piemērotu darbu. Šajā jomā sadarbojamies ar iedzīvotāju darbā iekārtošanas biroju.

Invalīdu iekārtošanu darbā veic, vadoties pēc darba ekspertīzes ārstu komisijas rekomendācijām.

Sociālās nodrošināšanas nodaļas inspektori kopā ar sabiedrisko aktīvu pārbauda, kā uzņēmumos, iestādēs un organizācijās izmanto pensionāru un invalīdu darba spēku, kādus atvieglojumus šiem cilvēkiem piešķir. Vairumā darba vietu izstrādāti saraksti par amatiem un profesijām, kur izmanto galvenokārt pensionāru un invalīdu darbu. (Tiek pārbaudīts III grupas invalīdu veselības stāvoklis, un tie, kuri vēlas, var iestāties darbā.)

Apkopojot datus, noskaidrojās, ka ir 10 323 pensionāri un invalīdi, no tiem 900 strādā.

Mūsu rajonā šogad plānots iesaistīt darbā 142, nākamgad — 122 pensionārus un invalīdus. Šajā sakarā tiek radīti apstākļi darbam mājās, praktizē arī darbu tikai sezonā.

Lauku apvidū pensionāriem un invalīdiem piemērotu darbu ir mazāk. Tiesa, te ļaudis krietni pastrādā savos piemājas dārziņos.

Kolhozos dzīvo 5 828 pensionāri, sezonas darbos iesaistās 1 426. (Pilsētās salīdzinoši ir vairāk strādājošo pensionāru.)

Gados vecu cilvēku darbs sabiedrībai ir vajadzīgs. Tam ir arī liela audzinoša nozīme: darba veterāni rāda paraugu jaunatnei.

Par galveno uzskatām organizēt tikko pensijas vecumu sasniegušu cilvēku tālāku nodarbinātību. Lai darba solis nerimst. Šis faktors jāņem vērā katra darba kolektīva vadībai.

L. ANUŠKOVA,

rajona sociālās nodrošināšanas nodaļas inspektore

Reģistrē svinīgi

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļā arvien biežāk ienāk laimīgi vecāki, lai reģistrētu savus mazuļus. Interesanti, ka arvien kuplākas kļūst mūsu ģimenes, jo otrais un trešais bērns ģimenē vairs nav nekāds retums.

Pusgadā rajonā ir reģistrēts 381 bērns Vairums no tiem savu pirmo dokumentu — dzimšanas apliecību — ir saņēmuši svinīgi. Visus jaunpiedzimušos svinīgi reģistrē Aizkalnes, Galēnu, Pelēču ciemos. Gandrīz visiem mazuļiem skaistus un svinīgus svētkus organizē Stabulnieku ciema izpildkomiteja.

Vismazāk — tikai 2 jaunpiedzimušie — šogad reģistrēti Rauniešu ciemā, samazinājies bērnu skaits Preiļu ciemā.

A. LOGINOVA,

rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas civilstāvokļa aktu reģistrācijas nodaļas vadītāja

Redaktors V. PETROVS

Aicina mācīties * Reklāma * Līdzjūtības

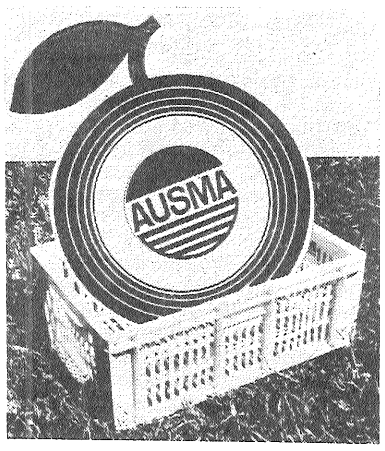

RACIONĀLI UN ĒRTI

augļus, dārzeņus un citus produktus uzglabāt

PLASTMASAS KASTĒS.

Piedāvā ražošanas apvienība «Ausma».

Tās var iegādāties saimniecības preču veikalu plastmasas izstrādājumu sekcijās.

Cena — 4 rbļ.

Ražošanas apvienība «Ausma»

LPBS aģentūra «Latvijas kooperācijas reklāma»

GODĀJAMĀS JAUNIETES!

Rīgas profesionāli tehniskā vidusskola «Rīgas manufaktūra» uzņem audzēknes 1986. — 1987. mācību gadam šādās nodaļās:

mašīnu operatore,
priekšdziju meistare,
vērpēja,
tinēja,
audēja,
gatavās produkcijas kontroliere,
audumu apdarinātāja.

Uzņem jaunietes ar 8 — 11 klašu izglītību bez iestājeksāmeniem. Mācību ilgums 1 un 3 gadi.

Trīsgadīgajās grupās iegūst [illegible] un vidējo izglītību. [illegible] - 40 rubļi.

[illegible]sskolas absolventēm mācību ilgums 1 gads. Stipendija līdz 70 rubļiem mēnesī.

Visām audzēknēm mācību laikā simtprocentīgi izmaksā nopelnīto darba algu.

Bez tam audzēknes tiek nodrošinātas ar divreizēju bezmaksas ēdināšanu, specapģērbu un bezmaksas braukšanas biļetēm pilsētas transportā.

Darba un mācību režīms — piecu dienu nedēļa.

Audzēknes tiek nodrošinātas ar dzīvojamo platību.

Mācības notiek krievu un latviešu valodā.

Mācību sākums 1. septembrī.

Var mācīties sagatavošanas kursos, lai pēc tam mācītos augstskolās un tehnikumos.

Iestājoties jāiesniedz šādi dokumenti:

dzimšanas apliecība,
dokuments par izglītību,
reflektanta un vecāku iesniegums,
raksturojums no skolas,
medicīniskā izziņa (286. veidlapa),
4 fotokartītes,
izziņa no dzīves vietas.

Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.30.

Adrese: 226024, Rīgā, Murjāņu ielā 1, telefoni 521687, 522860. Jābrauc ar 1., 14., 32., 34. autobusu līdz pieturai «Rīgas manufaktūra» (Juglas rajons).

Dokumentus var iesūtīt pa pastu.

Profesionāli tehniskās vidusskolas administrācija

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību

agronomijas,
lauksaimniecības elektrifikācijas,
lauksaimniecības mehanizācijas,
lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātēs.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā.

Mācību ilgums agronomijas specialitātē 3 gadi 7 mēneši, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē 3 gadi 10 mēneši, lauksaimniecības uzņēmumu grāmatvedības specialitātē 2 gadi un 10 mēneši.

Vidusskolu beigušos uzņem otro kursu papildināšanai.

Tehnikumu beigušie iegūst: **agronoma, tehnika elektriķa, tehnika mehāniķa vai grāmatveža** kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rbļ. stipendiju mēnesī, teicamnieki — par 25 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» un aktīvi piedalās sabiedriskajā darbā, kā arī no saimniecībām komandētie — par 15 procentiem lielāku stipendiju.

Tehnikumā ir kopmītne un kopgalds.

Agronomijas, elektrifikācijas un mehanizācijas nodaļās iestāju eksāmeni nav jāliek. Grāmatvedības nodaļā no iestāju eksāmeniem atbrīvoti audzēkņi, kuri mācījušies uz «4» un «5», pārējiem jāliek iestāju eksāmeni dzimtajā valodā (diktāts) un matemātikā (vārdos).

Iestāju eksāmeni nōtiek no 25. jūnija līdz 5. jūlijam un no 1. augusta līdz 20. augustam.

Stājoties tehnikumā, jāiesniedz šādi dokumenti:

tehnikuma direktoram adresēts iesniegums (iesnieguma veidlapu var saņemt tehnikumā),
dokuments par astoņgadīgās skolas vai vidusskolas izglītību (oriģināls),
izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa),
četras fotokartītes (3x4 cm),
izraksts no darba grāmatiņas (reflektantiem, kuriem ir praktiskā darba stāžs),
norīkojums (ja uz tehnikumu mācīties komandē kolhozs, padomju saimniecība vai kāda cita iestāde, organizācija, uzņēmums).

Iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība, ja persona pakļauta karadienestam, karadienestā iesaucamā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas.

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 1. augustam, vidusskolu beigušajiem — līdz 15. augustam.

Mācību sākums 1. septembrī.

Satiksme: ar autobusiem līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavas vai Kārsavas stacijai. Ir pilsētas autobuss Kārsava — Malnava.

Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas raj., p. n. Vītoli, Malnavas sovhoztehnikums. Telefons 31274 vai 33106.

RANKAS

63. PROFESIONĀLI TEHNISKĀ VIDUSSKOLA

(228716, Gulbenes rajonā, Rankā, tālrunis Gulbene 44745 44684. Ir kopmītne.)

sagatavo:

kalējus — gāzes metinātājus,
mežkopjus — meža darbu mehanizatorus,
puķkopības meistarus dekoratorus,
plaša profila traktoristus, mašīnistus (ar prasmi veikt hidromelioratīvos darbus),
pavārus.

Mācību ilgums 3 gadi. Uzņem ar astoņgadīgo izglītību.

Mācības visām specialitātēm notiek latviešu valodā.

Dokumenti jāiesniedz personīgi vai jāiesūta pa pastu līdz 20. augustam. Mācību sākums — 1. septembrī.

Tu aizgāji, solījies atpakaļ nākt,
Un iesākto darbu turpināt.
Pagāja vasara, palika darbs,
Liktenis priekš tevis bija tik skarbs.

(A. Smagars)

Izsakām līdzjūtību EDUARDA SAMOVIČA piederīgajiem sakarā ar viņa pāragro nāvi.

«Lauktehnikas» rajona apvienības celtnieki

Sirds nepukst vairs. Bet vēl tai bija skanēt,
Un acīm mirdzēt, dzīvi vērojot.

(J. Sudrabkalns)

Sērojam kopā ar EDUARDA SAMOVIČA piederīgajiem sakarā ar viņa pāragro nāvi.

«Lauktehnikas» rajona apvienības administrācija un arodkomiteja

Tu esi uz mūžiem aizgājis
no šī dārza un no šīs mājas...

(L. Brīdaka)

Izsakām dziļu līdzjūtību Samoviču ģimenei, VĪRU un TĒVU uz smiltāju izvadot.

Mājas kaimiņi

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Silvijai Eduarda m. Samovičai, TĒVU uz smiltāju izvadot.

Preiļu rajona Valsts apdrošināšanas inspekcija

Lēni, lēni nobirst skujas,
Krīt un gulst pie priedes kājām,
Tā tu nobirdini sapņus,
Aizejot uz mūža mājām.

(L. Zamaiča)

Izsakām līdzjūtību Janīnai Samovičai, VĪRU uz smiltāju izvadot.

Preiļu SCO kolektīvs

Ar Tautu Draudzības ordeni apbalvotā TRAMVAJU UN TROLEJBUSU PĀRVALDE aicina mācīties 10. PROFESIONĀLI TEHNISKAJĀ VIDUSSKOLĀ

tramvaju vadītāju specialitātē (uzņem audzēkņus no 17,5 gadu vecuma, apmācību laiks — 5 mēneši);

trolejbusa vadītāju specialitātē (uzņem audzēkņus no 17,5 gadu vecuma, apmācību laiks — 6 mēneši);

trolejbusa vadītāju specialitātē ar iemaņām izpildīt atslēdznieka darbus (uzņem audzēkņus no 17 gadu vecuma, apmācību laiks — 10 mēneši);

ritošā sastāva remontatslēdznieku specialitātē (apmācību laiks — 10 mēneši).

Mācību sākums 1. septembrī. Audzēkņi saņem stipendiju un bāzes uzņēmuma piemaksu. Ir kopmītne.

Visiem, kas vēlas kļūt par elektrotransporta vadītājiem, jāiziet medicīniskā transporta vadītāju komisija pēc dzīves vietas.

Dokumentus iesniegt 10. PTV, Rīgā, Ļeņina ielā 191. Izziņas pa telefoniem 379286 vai 378005.

Vēl jau spēka gadi kalnā sauca,
Saule norietēja dienas vidū.
Vēl jau nodomi kā bērzi plauka,
Tagad atmiņas kā sniegi lido.

(E. Rumba)

Izsakām līdzjūtību Jāzepam Kļavinskim sakarā ar DĒLA traģisko bojā eju.

Preiļu 21. PMK kolektīvs

Vieglas, baltas smilšu saujas
Pāri tavai sirdij krīt.
Velti sirds pēc tevis taujās,
Ilgos mājās sagaidīt.

(A. Straube)

Izsakām līdzjūtību Ausmai Lāčkājai, BRĀLI uz smiltāju izvadot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Tu nevari aiziet no mums —
Tik laba tu biji.
Tu nevari pazust mums —
Tik tuva tu biji.

(J. More)

Izsakām dziļu līdzjūtību Rubenu ģimenei, SIEVU un MĀMIŅU izvadot pēdējā gaitā.

Rajona ārpusresoru apsardzes daļas kolektīvs

Guldiet mani saules pusē,
Lai var ziedos sapņi plaukt,
Lai es varu mierīgs dusēt, —
Bērzs pie kapa būs mans draugs.

(A. Straube)

Izsakām līdzjūtību Veronikai Kļavinskai, DĒLU pāragri zaudējot.

Oškalna kolhoza kolektīvs

Laikraksts «Ļeņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

TĀLRUŅI: redaktoram — 22059, redaktora vietniecei izdevumam krievu valodā un atbildīgajam sekretāram — 22154, redaktora vietniekam, lauksaimniecības un partijas dzīves nodaļām — 21996, rūpniecības un celtniecības nodaļai — 21759, vēstuļu, sabiedrisko organizāciju un skolu dzīves nodaļai — 22203, informācijas nodaļai — 21769, fotokorespondentam — 21985, grāmatvedībai, uzziņām par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 131 eks. (latv. val. 9 454 eks., krievu val. 3 677 eks.).

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.

Indekss 68169.

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Pas. 867.